

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Berouně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 16. 9. 2019 samosoudcem
JUDr. Jaroslavem Zálejským,

takto:

Obžalovaná

[REDACTED]

narozená [REDACTED] v [REDACTED] státní příslušnost [REDACTED], bytem [REDACTED],
[REDACTED], adresa pro doručování tamtéž, t.č. osoba samostatně výdělečně činná,

je vinna, že

v době přesně nezjištěné, avšak od počátku roku 2016 poté co se [REDACTED] se svojí dcerou [REDACTED] nastěhovali do bytu v [REDACTED] obžalovaná ve snaze udržet si kontrolu nad životem své dcery a vnučky soustavně pronásledovala [REDACTED] způsoby, které vybočují z běžných norem chování, neustále vyhledávala osobní blízkost [REDACTED] několikrát ji denně kontaktovala mobilním telefonem, dále vyhledávání kontaktu s [REDACTED] skrz emaily, v nichž se ustavičně dožadovala osobního styku s [REDACTED] a to i přes sdělení [REDACTED] že si nepřeje, aby je kontaktovala, jezdila do bytu [REDACTED] nepřetržitě zvonila u vstupních dveří, dále se dopustila výhrůžek vůči své dceři [REDACTED], tj. že zařídí aby jí vyhodili ze školy, zařídí, aby jí byla odebrána [REDACTED] z péče a skutečně u Městského úřadu v Berouně dne 10. 5. 2017 uvedla, že [REDACTED] svou dceru [REDACTED] týrá, neúměrně trestá, špatně ji stravuje, což se neprokázalo, dále před OS v Berouně se domáhala svěření [REDACTED] do své péče a chtěla ovládat svoji vnučku [REDACTED] i v tom směru, kdy ji bude pouštět ven a nikoliv, vyhrožovala své dceři, že jí udělá ze života peklo, najme si Ukrajince, aby ji zabili, půjde po ní jako tank, vše vyvrcholilo 13. 7. 2017 v [REDACTED] [REDACTED] když obžalovaná přišla ke vstupu na dětské hřiště, kde se v tu dobu nacházela [REDACTED] v důsledku čehož [REDACTED] svoji dceru okamžitě vzala do náručí, šla rychle domu a obžalovaná křičela na [REDACTED] že ji [REDACTED] dceru vezme, zabije jí a následně spáchá sebevraždu

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Eisenhammerová.

tedy

jednak jinému vyhrožovala jinou těžkou újmou takovým způsobem, že to může vzbudit důvodnou obavu a jednak jiného dlouhodobě pronásledovala tím, že vyhledávala jeho osobní blízkost a sledovala jej, vytrvale jej prostřednictvím prostředků elektronických komunikací písemně kontaktovala a omezovala jej v jeho obvyklém způsobu života, kdy toto jednání bylo způsobile vzbudit v něm důvodnou obavu o jeho život nebo zdraví nebo o život a zdraví osob jemu blízkých,

čímž spáchala

v jednočinném souběhu přečin nebezpečné vyhrožování podle § 353 odst. 1 tr. zákoníku a přečin nebezpečné pronásledování podle § 354 odst. 1, písm. b), c), d) tr. zákoníku,

a odsuzuje se

Podle § 353 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 4 /čtyř/ měsíců a výkon trestu se jí podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 1 /jednoho/ roku.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaná povinna nahradit poškozené [REDAKCE], narozené [REDAKCE], bytem [REDAKCE] nemajetkovou újmu ve výši [REDAKCE] Kč.

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozená [REDAKCE] narozená [REDAKCE] odkazuje se zbytkem nároku na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Obžalovaná je na základě obžaloby ze dne 27.7.2018 stíhána v jednočinném souběhu pro přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odstavce 1) zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku (dále jen „tr. zákoníku“) a přečin nebezpečného pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. b) c) d) tr. zákoníku. Poté co byl původní rozsudek zdejšího soudu ze dne 21. prosince 2018 č. j. 1 T 80/2018--353 k odvolání výlučně obžalované zrušen rozhodnutím Krajského soudu v Praze ze dne 28. února 2019 č.j. 9 To 57/2019-374, soud na základě provedeného hlavního líčení a po doplněném dokazování opětovně hodnotil provedené důkazy v intencích citovaného rozhodnutí Krajského soudu v Praze a vzal za prokázaný skutkový děj uvedený ve výrokové části rozsudku a dospěl tak k závěru, že vina obžalované ze spáchání trestného činu (přečinů) zde uvedených byla, i přes popření jednání ze strany obžalované, dostatečně prokázána.
2. Obžalovaná, [REDAKCE] u hlavního líčení využila svého práva ve věci nevypovídat a uvedla, že se necítí vinna, nechápe, jak může být obviněna z toho, že vyhrožovala dceři nebo vnučce smrtí či fyzickým násilím. Obě strašně miluje, chce se s nimi vídat, nikdy by jim nic neudělala. Všechno co mohla k věci uvést, uvedla již na policii a na tom trvá.
3. Ve své výpovědi učiněné v přípravném řízení (protokol o výslechu obviněné byl u hlavního líčení čten v souladu s ustanovením § 207 odst. 2 tr. řádu) obžalovaná uvedla, že přišla do České republiky v roce 2000 a v roce 2007 se rozvedla. Při rozvodu byla poškozená [REDAKCE] (pozn. soudu – v době rozvodu bylo poškozené 21 let) spolu se svým bratrem [REDAKCE] svěřena do její výlučné péče. Je přesvědčena, že její soužití s poškozenou bylo vždy v

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Eisenhammerová.

pořádku. ■■■■■ se vdala a v roce 2013 odstěhovala se se svým manželem do Německa. ■■■■■ byla těhotná a měla rodit v Německu, přítomnost obviněné u porodu této výslovně zakázala. Už asi 2 týdny poté, co se vnučka ■■■■■ v roce 2013 narodila, měla poškozená volat obviněné, že jí napadl její manžel, a aby za ní přijela do Německa a odvezla jí i s vnučkou do ČR. Když však obviněná do Německa přijela, byla poškozená naštvaná, čemuž obžalovaná vůbec nerozuměla a druhý den se vrátila do ČR sama. Do Německa za poškozenou a vnučkou jezdila na návštěvy. Koncem roku 2014 se ■■■■■ i s vnučkou vrátily do ČR, protože poškozená potřebovala dostudovat, udělat státnice. Nejprve po návratu bydlela poškozená u rodičů manžela v ■■■■■. Již v té době byla obžalovaná přesvědčena, že něco není v pořádku, vnučka byla zaostalá, nic neuměla, nechodila, nemluvila a měla plenky (poznámka soudu - v té době byla ■■■■■ roku stará). Obžalovaná nejprve pravidelně jezdila za poškozenou a vnučkou do ■■■■■, kde se o vnučku starala. Na začátku roku 2015 se poškozená i s vnučkou přestěhovali do bytu obžalované (v bytě byla poškozená nahlášena od 2. 2. 2015 do 4. 11. 2015), aby to měla poškozená blíže do školy. Z počátku bylo vše v pořádku, poškozená studovala, dělala zkoušky a obžalovaná se starala o vnučku. Potom ale přijel manžel poškozené a odvezl jí i s vnučkou do domu jeho rodičů. V tom období poškozená potratila, neboť jí její manžel shodil ze schodů. Poškozená byla proto v nemocnici a obžalovaná se starala o vnučku. Po návratu z nemocnice se poškozená opět vrátila k ní do bytu, kde byla až do července 2015. Na narozeniny vnučky přijel ■■■■■ (otec manžela poškozené) a poškozenou s vnučkou a jejich věcmi odvezl na neznámé místo. Pouze poškozená měla obžalované na okraj sdělit, že se stěhuje do bytu v ■■■■■, který pro ně zajistili právě ■■■■■. Od té doby s ní poškozená nekomunikovala. Následně poškozená nečekaně přijela za obžalovanou v listopadu 2015 na návštěvu, a to i s nějakými věcmi pro vnučku (oblečení, hračky), s tím, že se potřebuje připravovat na další zkoušky. Obžalovaná měla za to, že přijela na delší dobu, avšak ještě ten den poškozená bez vysvětlení odjela. Přislíbila jí však, že je může navštívit v jejich bytě. Obžalovaná návrhu využila, přijela za poškozenou, která jí však nepustila do bytu, nezvedala jí telefon, neodpovídala na SMS, a to přesto, že před domem poškozené čekala přes tři hodiny. Proč, to si neumí vysvětlit. Večer jí přišla zpráva od poškozené, nechť respektuje její přání a nekontaktuje jí. Když se nebyla obžalovaná schopná spojit s poškozenou, požádala pana ■■■■■ o pomoc, aby jí bylo umožněno vidět alespoň vnučku. Nejdříve byla žádána, aby tomu dala čas, nechala dceru udělat zkoušky, a pak že to zprostředkuje. Nakonec skutečně díky panu ■■■■■ ke kontaktu došlo. Někdy v březnu či dubnu 2016 byla obžalovaná s vnučkou. Tehdy měla vnučka plakat a říct obžalované, že jí maminka mlátila do tváře. Obžalovaná následně upřesnila, že to vnučka neřekla, neboť ještě nemluvila a stále nemluví (pozn. soudu - výslech proběhl dne 20. března 2018 – tj. v době výslechu bylo ■■■■■ roku, navštěvovala školku a podstoupila i logopedická vyšetření, která tvrzení obžalované negovala), ale pouze to ukazovala. Poté s ní poškozená opět přestala jakkoliv komunikovat a ona podala trestní oznámení na týrání vnučky matkou (poškozenou), rovněž se spojila s OSPOD, že chce vnučku vidět. Poté byla asi v červnu 2016 oslovena policií, OSPOD i panem ■■■■■, aby vzala své oznámení zpět, že jí bude styk s vnučkou zajištěn. Následně se stýkala s vnučkou pravidelně každý týden, kdy vnučku přivezl pan ■■■■■. Bylo to vždy na půl hodiny až dvě. V té době obžalovaná pozorovala, že od ní vnučka nechce, křičí, že nechce k mamince, že nechce do auta pana ■■■■■ toho měla i mlátit. Takto vnučku vídala až do listopadu 2016, pak mohla jezdit za vnučkou přímo k poškozené. V té době byla s vnučkou buď venku, nebo někdy i v bytě poškozené. Tímto způsobem se s vnučkou vídala až do 21. 4. 2017. Často hlídala vnučku v bytě poškozené od rána do večera, protože poškozená odjížděla do školy. Viděla, že se poškozená chová k vnučce nevhodně, ale nechávala to být, moc chtěla být s vnučkou a bála se, aby se poškozená nenaštvala a vnučce něco neprovedla. Od 21.4.2017 obžalovaná vnučku nemohla vidět, poškozená přerušila veškerý kontakt. Jen 13.7.2017 obžalovaná přijela do

██████████, přivezla vnučce dárky k narozeninám. Přijela večer, neohlášeně, aby měla jistotu, že poškozenou s vnučkou zastihne. V té době byla poškozená s vnučkou venku na hřišti. Jakmile poškozená obžalovanou spatřila, vzala vnučku a odešla s ní. Obžalovaná jí říkala, že s nimi chce jen mluvit a dát vnučce dárky, ale poškozená to hrubě odmítla. Obžalovaná její přání respektovala, bála se s ní diskutovat, aby se její vztek neobrátil proti vnučce a vnučce nijak neublížila. Vrátila se proto do auta, objela dům, kde pak viděla poškozenou s policií. Dům objela ještě třikrát, a když jí nikdo nezavolal, odjela domů. Obžalovaná opakovala, že vždy respektovala přání poškozené, nepronásledovala jí, věděla, že to je zbytečné, protože jí stejně na nic neodpovídá. O kontakt se pokoušela příležitostně cca 2x za měsíc. Vždy se bála něco říct, aby se to neobrátilo proti vnučce, nebo aby vnučce neublížila. Obžalovaná popřela, že by poškozené určovala, s kým se může stýkat, nezakazovala jí styk s otcem po rozvodu, ani s dalšími příbuznými. Trestní oznámení podala, protože se bála o vnučku, přišla jí zanedbaná, chtěla jí vzít k psychologovi, ale protože s tím poškozená nesouhlasila, neměla jinou možnost. Z téhož důvodu požádala i o svěřením vnučky do své péče. Je přesvědčená, že tak bude mít poškozená čas studovat a obžalovaná se bude moct starat o vnučku, na níž má čas, peníze i energii. Výslovně popřela, že by někdy poškozené vyhrožovala, že se postará, aby jí vnučku sebrali, či že vnučku unese, zabije a pak zabije sebe.

4. Poškozená, ██████████, u hlavního líčení uvedla, že obžalovaná, její matka, je velmi inteligentní a manipulativní osoba, která pokud něco chce, udělá pro to všechno. Je velmi aktivní ve snaze dosáhnout svého a je schopna v této snaze udělat cokoli i fyzicky napadnout. Obžalovaná měla konflikty celý život jak v rodině, tak i se svým okolím, sousedy. Své konflikty řešila často přes úřady a policii. Svědkyně měla s obžalovanou problematické vztahy již v dětství, kdy jí opakovaně, již jako dítě, vyhazovala z bytu, snažila se jí diktovat, s kým se má a proč stýkat nebo naopak, s kým se stýkat nemůže, a to včetně otce či dalších členů širší rodiny. Dělalala jí hrozné věci, které ani nemůže popisovat, snaží se na ně zapomenout, bojí se, aby podobné věci nedělala i dceři.
5. Obžalovaná se většinu života starala hlavně o sobe, potřeby ostatních jí byly jedno. Je pravda, že jí obžalovaná pomohla v roce 2015, když se vrátila do ČR, aby si dodělala školu. Následně jí však z bytu vyhodila, ač věděla, že je opět těhotná, nemá práci a má se připravovat do školy. Vyhodila jí se slovy, ať si vezme toho „spratka“ (vnučku) a obě táhnou. Velké konflikty s obžalovanou začali asi v dubnu 2016. To již bydlela v ██████████ kam se odstěhovala s dcerou v roce 2015 poté, co jí obžalovaná vyhodila. Nejprve měla klid, přičítá to tomu, že obžalované půjčila nějaké peníze, které jí však nevrátila celé, když však dluh vyrovnala, začala se znovu do ní navážet. Svědkyně uvedla, že se snažila s obžalovanou vycházet, nastavit pravidla, vysvětlit jí, že je to její domácnost, avšak nebyla úspěšná. Obžalovaná k ní jezdila bez předchozí domluvy, zavolala jí třeba 5 minut předem, že u ní za chvíli bude, a to i několikrát týdně. Nebyla ochotná respektovat soukromí svědkyně, respektovat, že se potřebuje připravovat na zkoušky. Pokud nereagovala na její výzvy, tak volala tak dlouho, dokud telefon nevzala nebo přijela klidně v 10 v 11 hodin večer, zvonila na zvonek, což vydržela i několik minut, bouchala do dveří. Dcera se pak probudila, plakala, bála se, a svědkyně neměla možnost se učit či si odpočinout, případně se věnovat dceři. Když byla obžalovaná u svědkyně, neustále kontrolovala celý byt, kontrolovala ledničku, hračky, musela jí ukazovat fotky, dopodrobna říkat co s ██████████ dělaly. Většinou, když přijela, se vnučce nevěnovala, naopak se snažila svědkyni vysvětlit, co a jak má dělat, že vše dělá špatně, že je vnučka špatně vychovaná. Svědkyně byla s tlaku obžalované natolik vynervovaná, že zkoušky neudělala a musela je opakovat. To jí obžalovaná rovněž předhazovala. Navíc kvůli těhotenství dvakrát školu přerušila, a proto u zkoušek po ní chtěli více, než bylo obvyklé u řádných studentů.

6. Obžalovaná jí říkala, že si najme Ukrajince, že jí nechá zabít, ale to říkala již jejímu otci v době rozvodu, a proto nejdříve její výhrůžky nebrala příliš vážně. Ví, že rozvod rodičů byl konfliktní, o co přesně šlo, neví, neboť v té době již s nimi nebydlela, jen jí obžalovaná říkala, že mají spor o nějaké velké peníze. Obžalovaná jí žádala, aby nechodila k soudu svědčit. Svědkyni to v té době bylo jedno, v zásadě o sporech svých rodičů nevěděla, studovala. Opravdu zásadně strachovat se začala, když obžalovaná začala vyhrožovat odebráním dcery, popř. přímo dceři a s tím, jak se její útoky stupňovaly a zvyšovala se jejich četnost. Obžalovaná se často pohybovala před domem, chodila neohlášeně, dožadovala se vstupu. Neustále měla potřebu zasahovat do jejího života a života její rodiny.
7. Svědkyně uvedla, že se obžalované bojí, tato jí již v dětství trestala fyzicky, nebo jí zavřela do temné místnosti, nedala jí najíst. Vždy, ať dělala, co dělala, bylo to málo či špatně. Proto se již na škole od rodičů odstěhovala.
8. Poškozená si našla práci, proto na jaře obžalovaná někdy hlídala vnučku i celý den. To bylo i 21. dubna 2017. Po návratu domů jí začala obžalovaná nadávat a pak jí napadla. Svědkyně odvedla dceru do vedlejšího pokoje a chtěla obžalovanou vykázat z bytu. Ta se jí však smála, že má smůlu, že půjde na policii, způsobí si zranění a udá svědkyni, že jí napadla. Vyhrožovala, že udělá vše, aby jí vnučku vzali, že její manžel je pedofil. Obžalovaná jí při hádce vzala klíče od bytu, říkala, že jí zamkne, že jí bude určovat, kdy smí ven, na jak dlouho apod. Proto svědkyně začala konflikt s obžalovanou nahrávat, aby měla doklad o tom, jak to bylo. Obžalovaná jí telefon vyrazila, ten spadl, rozbil se mu displej a nenahrál konec konfliktu. Proč jí obžalovaná napadla, to neví, bylo to bez jakéhokoliv varování. Napadení bylo pro svědkyni důvodem, aby si i na radu policie zablokovala číslo obžalované, změnila svoji emailovou adresu. Obžalovaná i po tomto incidentu jezdila k domu svědkyně a čekala na ní. Vyhledávala jí, čekala na ní na místech, kde předpokládala, že by se mohla vyskytnout, např. když šla pro dceru, čekala na ní, zablokovala jí cestu, opět jí přesvědčovala, co má dělat. Chtěla, aby v řízení o svěření dcery do péče při rozvodu manželství obvinila svého manžela, že je pedofil, aby se nemohl s dcerou stýkat.
9. Někdy v červnu byla svědkyně s dcerou v hračkářství, kde potkala obžalovanou. Ta jí opět chtěla domlouvat, ale svědkyně o to neměla zájem, vzala dceru a odešla. Při té příležitosti jí obžalovaná řekla, že jí půjde na OSPOD udát, že týrá dceru. To se také stalo, stejně jako splnila výhrůžky, že půjde do školy a že udělá vše, aby státnice neudělala. OSPOD byl se svědkyní dlouhodobě v kontaktu, opakovaně jí navštívili doma, kontrolovali, jak se chová k dceři, zda má pro ní doma věci, jak jí stravuje apod.
10. K incidentu z července 2017 poškozená uvedla, že byla s dcerou na hřišti u domu, byl již večer. Najednou obžalovaná přijela rychle autem k hřišti, zaparkovala u něho a šla k poškozené. Začala říkat, že ukradne [REDAKCE] že jí zabije a pak spáchá sebevraždu a že se bude svědkyni mstít. Svědkyně sebrala dceru do náruče a utíkala domů, odkud následně zavolala policii. Rozhodně popřela, že by obžalovaná měla cokoli v ruce, např. dárky. Určitě jí neříkala nic o tom, že přijela za dcerou, že jí chce dát jen dárky k narozeninám.
11. Poslední, co poškozená od obžalované četla, byl email z 14.10.2017, kde jí matka vulgárně nadává, proklíná jí a přeje jí smrt. To byla poslední kapka, která jí přiměla zablokovat obžalovanou na všech komunikačních kanálech.
12. Obžalovaná si opakovaně vynucovala vstup do bytu poškozené. Když nebylo po jejím, vyhrožovala jí, často opakovala, že udělá vše pro to, aby jí [REDAKCE] sebrali, že půjde říct, že je špatná matka, a že [REDAKCE] týrá, že nedostuduje, nemůže přece být lékařka, když se tak chová ke svému dítěti, půjde na školu, všechno jim řekne, půjde na OSPOD, na policii. Pomlouvala jí před jejími známými, tchánovi a manželovi říkala, že je svědkyně nymfomanka, že je určitě psychicky nemocná. Ve školce a po okolí říkala, že se špatně stará

o dceru, pomlouvala jí i před cizími osobami tak, aby měla po [REDAKCE] a okolí ostudu. Rovněž svědkyni neustále opakovala, že se o dceru špatně stará, že péči o ní nezvládá, že dceru zanedbává. Poškozená z toho byla vůči dceři až úzkostná, nosila jí na rukou, bála se, aby neměla modřinu. Poškozená se dceři věnovala o to intenzivněji. Ve třech letech dcera počítala do 20, uměla celou abecedu, zařídila jí logopedii, dcera hraje od čtyř let tenis a poráží i starší děti. Přesto obžalovaná neustále chodí a uvádí, že je dcera zanedbaná, že se o ní nestará. Svědkyně uvedla, že neví, co už má dělat, aby to vše přestalo, mohla začít normálně žít a nemusela se bát, před kým se bude znovu muset obhajovat.

13. K uplatněnému nároku na náhradu nemajetkové újmy, jež jí byla chováním obžalované způsobena, svědkyně uvedla, že v daném období se nejen starala o dceru a studovala, ale potřebovala i pracovat a vydělat si na školu. To vše jí stálo dost sil, a konflikt s obžalovanou a její neustálé mentorování, co má proč a kdy dělat, jí neumožňoval v klidu plnit své povinnosti. Byla z toho vyčerpaná, ve stresu. Je přesvědčena, že motivací obžalované je potřeba se zabavit a hlavně mít všechny pod kontrolou a ovládat. Poškozená díky chování obžalované musela opakovat státnice, musela si vydělat na studium. Když byl klid, byla schopná státnice udělat napoprvé, např. chirurgii. Pak však musela díky falešným udáním obžalované chodit po úřadech, na OSPOD, na policii, neměla čas a klid na přípravu a další zkoušky musela opakovat. Poškozená chodí k psychologovi, snaží se se situací vyrovnat, má od lékaře předepsané léky na uklidnění. Poškozená se cítí kvůli výstupům obžalované trapně, stydí se před sousedy, snaží se být nenápadná, bojí se navazovat sociální kontakty, neví, co si o ní lidé kvůli matčiným pomluvám myslí. Snaží se, aby v jejím jednání nebyla rutina tak, aby jí matka nemohla vysledovat, např. chodí s dcerou na hřiště v různé doby, i třeba večer tak, aby se vyhnula případnému kontaktu s obžalovanou.
14. Ve své svědecké výpovědi učiněné při hlavním líčení poté, kdy byla věc vrácena soudu prvního stupně, poškozená uvedla, že díky znaleckým posudkům zpracovaným v tomto řízení pochopila, že to není ona, kdo je špatný, hloupý, kdo nic neumí, že to se jí snažila vnutit obžalovaná, aby s ní mohla manipulovat. Obžalovaná jí říkala, že je psychopatka, že má schizofrenii, že to vše není pravda, že si vše vymyslela i kontroly OSPOD apod. Po neustálých atacích obžalované o sobě pochybovala, bála se, zda snad opravdu není špatná matka, zda nemá chodit na kurzy, aby dokázala, že je schopná se o dceru starat, važit jí apod. Dcera prospívá, je ve škole, je v Menze, [REDAKCE]. Poškozená s dcerou i nadále pracuje, snaží se věnovat dceři a nikoliv konfliktu s obžalovanou. Nechce, aby se konflikt s obžalovanou promítl i na dceři. Nechce, aby dcera měla nějaké trauma. Na dotaz, jak je to v současné době s kontakty s obžalovanou uvedla, že jí nekontaktuje, protože má všechny komunikační kanály pro obžalovanou zablokované. Dva dny před hlavním líčením (poznámka soudu – před 13.9.2019) byla obžalovaná za dcerou ve škole, přišla s Kindr vajíčkem, dcera k ní však nechtěla. Poškozená uvedla, že jí trápí, že vztahy s obžalovanou jsou takovéto, že by byla ráda, aby byly lepší, ale pokud jí nebude obžalovaná respektovat, obává se, že tomu tak nebude, že to vždy dopadne stejně, že si bude prosazovat svojí vůli.
15. Svědek, [REDAKCE], otec poškozené a bývalý manžel obžalované u hlavního líčení uvedl, že o útocích obžalované na dceru ví zejména od své dcery, která ho v souvislosti s nimi opakovaně kontaktovala. Bála se o sebe i vnučku. Někdy mu volala přímo, když u ní obžalovaná byla. Slyšel pak v telefonu bouchání, nadávky či hádky. Rovněž četl emaily a SMS zprávy, které jí obžalovaná zasílala, v nichž dceři vyhrožuje. Uvedl, že se s dcerou po rozvodu manželství příliš nestýkal, neboť tato měla vlastní život, byla vdaná a žila v Německu. Stýkal se se svým synem [REDAKCE] který za ním jezdil na zapřenou. Od obou svých dětí ví, že jim matka zakazovala se s ním stýkat. Rovněž ví, že obě děti vzájemně mezi sebou rozeštvává. Dceři obžalovaná tvrdila, že je syn alkoholik, že bere drogy, naopak synovi tvrdila, že je dcera špatná, že je psychicky nemocná. Po návratu

- dcery do ČR se s ním dcera spojila, začala se s ním vídat. Intenzivnější vztahy pak navázali v roce 2016, kdy svědek vypomáhal dceři a opakovaně vnučku hlídal. Vídají se cca 2x za měsíc, jsou spolu v telefonickém kontaktu, volají si i přes počítač. Sám byl přítomen situaci, kdy v roce 2016 hlídal vnučku v bytě dcery, protože dcera byla na zkoušce. Ráno okolo sedmé hodiny přijela obžalovaná, začala zvonit a mlátit do dveří. Šel otevřít, a když ho obžalovaná uviděla, začala se vztekat, co tam dělá, sprostě mu nadávala. Báł se, že vzbudí vnučku, která v té době ještě spala, proto vytlačil obžalovanou ze dveří, ta pak ještě žvala a nadávala v domě.
16. Vztah svědka s obžalovanou byl po většinu manželství konfliktní. Byla to obžalovaná, která si osobovala práva rozhodovat o tom, jak co bude. Často svědkovi nadávala, využívalo ho. Pokud nebylo po jejím, vyhazovala ho z domu, nechala ho přede dveřmi a odmítla ho pustit domů. Bylo jí jedno, zda je venku zima. Dcera mu pak nosila ven jídlo. Stejně tak vyhazovala z domu i dceru, někdy i syna. Oba opakovaně fyzicky trestala, nedávala jim najíst. Po rozvodu manželství za ním syn jezdil na zapřenou. Několikrát se stalo, že přijel a měl modřiny, přespál u něj s tím, že měl s matkou konflikt. Byl svědkem i toho, kdy obžalovaná fyzicky napadla dceru, vyhodila jí z domu, nepustila jí domů bez ohledu na to, že venku byl chlad. Dělal to tak všem. Svědek je přesvědčen, že s ohledem na celoživotní zkušenosti s obžalovanou má dcera skutečně z obžalované strach, že výhrůžky, které obžalovaná používá, je schopná naplnit.
 17. Pokud jde o vztah dcery s vnučkou, je dobrý. Poškozená se o dceru stará, hodně se jí věnuje, učí jí několik jazyků, čtou, hrají si, vnučka chodí i na tenis.
 18. Obžalovaná během soužití chtěla po svědkovi různé špatné věci (něco rozbít, někoho zmlátit, někoho zabít). Když jí nechtěl vyhovět, obrátilo se to proti němu, nadávala mu, něco si vymyslela, volala policii apod. Svědek chtěl udržet rodinu, když byl doma, mohl se stavět mezi obžalovanou a děti. Když k nim jezdila policie, vždy zjistili, že se nic nestalo, ale následně mu poradili, ať odejde, že se to nezlepší. S obžalovanou svědek řešil majetkové problémy. Obžalovaná ho obrala o majetek, nechala ho podepsat různé listiny. Když se snažil o vrácení alespoň části majetku, snažil se obžalovanou kontaktovat. Jeho kontakty následně byly vyhodnoceny jako pronásledování obžalované a byl za to odsouzen.
 19. Dcera se obžalované opravdu bojí, volá mu, když se něco děje, je rozrušená. Naposledy to bylo asi 1 až 2 měsíce před konáním hlavního líčení (pozn. soudu - 10. 9. 2018), kdy obžalovaná vyhledala dceru v obchodě, kde byla s vnučkou. Dcera před ní utíkala a volala, že se bojí, že jí opět matka pronásleduje, že se bojí domů, aby na ní nečekala před domem. Svědek jí, poradil, ať se obrátí na policii. Podobnou radu dal dceři již i v minulosti, neboť vzhledem k tomu, že žije v Praze, je časově vytížen, často i mimo republiku a není schopen do vztahu či konfliktu mezi obžalovanou a dcerou jakkoliv zasáhnout.
 20. Svědek [REDAKCE], bratr poškozené, jehož výpověď z přípravného řízení byla u hlavního líčení za souhlasu obžalované a státního zástupce v souladu s ustanovením § 211 odst. 1 tr. řádu čtena, uvedl, že je o pět let mladší než jeho sestra. Ze svého pohledu nevnímal nějaké zásadní excesy ve výchově, oba někdy dostali na zadek. Poškozená skutečně někdy jako trest nedostala najíst. Se sestrou se nestýká, nikdy neměli bližší vztah, ona se brzo odstěhovala. Pak se sice vrátila, ale neměli společné téma. Osobnosti matky i sestry považuje za podobné, obě jsou cholerické, pamatuje si i na řadu konfliktů a scén, má pocit, že obě mají rády drama. Uvedl, že o vztahu mezi matku a sestrou mnoho neví, nikdy se s ním o tom nebavily. Ví, že když v roce 2015 u nich sestra bydlela, občas jí matka pomohla s hlídáním, naopak sestra s něčím pomáhala matce. Myslí si, že důvodem konfliktu je, že obě mají svoji představu o životě a vzájemně jí nerespektují „padla kosa na kámen“.

21. Ze znaleckého posudku č. 21/184 ze dne 28.2.2018, MUDr. Petra Navrátila, znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, zpracovaného ve vztahu k obžalované, soud zjistil, že tato při svém vyšetření znalcem uvedla, že se trestného činu, který je jí kladen za vinu nedopustila, že vše je jen proto, že chce vidět svoji vnučku. Ví, že se svým dětem nevěnovala, neměla na ně pro podnikání čas a vnučce to tak chce vynahradit. Je rovněž pravdou, že o dceři říkala věci, které nejsou pravda, byly to strašné hlouposti, např. že dcera měla vztah se svým tchánem, nebo že tchán sexuálně zneužíval vnučku. Na základě znaleckého zkoumání znalec uzavřel, že posuzovaná netrpí a netrpěla žádnou duševní chorobou ve vlastním slova smyslu. Intelektuálové schopnosti se pohybují v pásmu vyššího průměru. U obžalované byly v posuzované době zachovány rozpoznávací i ovládací funkce. Osobnost obviněné se vyznačuje histriónskými, kverulantskými a senzitivními rysy. Afektivita a emotivita je nevyvážená, tedy u obžalované byla znalcem sledována labilní emotivita, dramtizace a teatrálnost projevu, zjevu, chování i obsahu výpovědi, přehnané projevy emocí, výrazná sugestivita, egocentričnost, přetrvávající manipulativní chování k dosažení vlastních potřeb.
22. Ze znaleckého posudku č. 10/2018 PhDr. Terezy Sejkorové Benešové, znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie-forezní, jímž byl vyšetřen duševní stav poškozené ██████████, a výpovědi znalkyně u hlavního líčení soud zjistil, že poškozená má intelektové schopnosti v pásmu nadprůměru, hovoří dobře česky s lehkým přízvukem, s bohatou slovní zásobou. Poškozená je bez známek psychiatrické poruchy, afektivita bez výraznějších nápadností, kolísavá, emotivita nestabilní, zvýrazněná úzkost, ve vztahu k matce opakovaný pláč. U poškozené nebyly zjištěny žádné znaky svědčící o duševní chorobě, nebyly zjištěny znaky svědčící o hysterických osobnostních rysech či o tendencích ke konfabulacím. Naopak se u poškozené projevil nadměrně zvýšený strach z útoku, extrémní pocity ohrožení, napětí a úzkosti, s nízkým sebevědomím, zvýšenou sebekritičností a pocity vlastní nedůležitosti, povahově introvertní. Znalkyně ve svých závěrech poukázala u poškozené i na přítomnost znaků týrání dítěte matkou. Historické zkušenosti s matkou bezpochyby vedly u poškozené k intenzivnějšímu prožívání v řízení projednávaného skutku. Znalkyně konstatovala, že u poškozené není narušena věrohodnost, nebyly indikovány faktory snižující důvěryhodnost poškozené. Vztah poškozené k obžalované je dle znalkyně ambivalentní s přítomností znaků týraného dítěte matkou. Vztah poškozené k dceři je ochranný a pečující, až přehnaně úzkostný a láskyplný. Motivací poškozené k podání trestního oznámení byla dle znalkyně pouze snaha zastavit další útoky obžalované. Takovéto jednání není v rozporu se shora popsaným, včetně se syndromem týrané osoby.
23. Znalkyně se k otázce újmy způsobené jednáním obžalované vůči poškozené vyjádřila tak, že újma je způsobena jednak dlouhodobým chováním obžalované k poškozené ve vztahu matka – dcera, avšak posuzované jednání tuto újmu podstatným způsobem vystupňovalo. Poškozená utrpěla psychickou újmu projevující se masivními pocity úzkosti, nejistoty a ohrožení, nedostatečnou sebedůvěrou a nedostatečným sebevědomím. Stíhané jednání újmu již dříve vzniklou potencovalo. Předmětná újma pak modifikuje přirozený život poškozené, z dlouhodobého pohledu by měla poškozená podstupovat vhodnou terapii za účelem zvládnutí popsaných následků. Znalkyně zdůraznila, že poškozená velmi intenzivně vnímá a negativně prožívá rozruch, který je kolem ní vyvolán díky prošetřování všech oznámení obžalovanou, vnímá to vše jako ostudu před sousedy, tchánem, tchýní, před manželem, učitelkami ze školky, pediatrem, že všichni jí budou posuzovat skrz to, co je vyšetřováno. Poškozená se zoufale snaží žít nenápadným tichým normálním životem bez pozornosti, což jí není díky vyšetřování umožněno.
24. K návrhu obhájkyne obžalované soud nechal vypracovat znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví klinická psychologie, za účelem posouzení obžalované, a to znalkyní

Mgr. Romanou Hübnerovou, Ph.D. Ze znaleckého posudku č. 622/14/2019 ze dne 9.7.2019, včetně výpovědi znalkyně u hlavního líčení, vyplynulo, že obžalovaná vystupuje lehce nekonvenčně, teatrálně, ráda se sebe prezentuje, ale dodržuje zásady společenské slušnosti. Intelektuální schopnosti obžalované jsou ve vyšším průměru a zejména verbálně je velmi obratná. Znalkyni obžalovaná uvedla, že je vše způsobeno konfliktem dcery, která má poměr s tchánem, a že dceru podezřívá ze zneužívání vnučky. Vše co dělá, dělá pro ochranu vnučky, protože s tím není nikdo ochoten nic dělat, včetně policie. Cíl svého života vidí ve snaze sama vychovávat vnučku, proto bojuje s dcerou i okolím. Znalkyně na základě testů konstatovala, že obžalovaná je výrazně dominantní, extrovertní, misty až teatrální a familiární. Chce mít možnost rozhodovat a disponovat sama podle svého přesvědčení, je výrazná individualita. Chce být pokládána za něco zvláštního, pozvednout se nad průměr. Požaduje, aby lidé respektovali její názor. Ve vztazích požaduje rozhodnou, bezvýhradnou a naprostou přichylnost. V osobnosti obžalované nebyla shledána psychopatologie, nebylo naměřeno vysoké L-skore, ani diagnostikována primární agrese. Obžalovaná sama není manipulovatelná, ale sama k prosazení svých zájmů manipuluje ostatními. Klade důraz na sebeprosazení s výraznou majetkovou orientací, matriarchálně založená. V případě zátěže může být obžalovaná emočně labilní, útočná, reaktivní a hysterická. Znalkyně však poukázala i na to, že je třeba zohlednit původ obžalované a tím odlišně posazený systém hodnot.

25. K dotazům znalkyně uvedla, že jejím úkolem nebylo posuzovat, zda je úmyslem obžalované poškodit poškozenou. Otázka obhájkyne položená v usnesení soudu byla posoudit primární agresivitu, tj. agresivitu vůči všem, a tu u obžalované neshledala. Rozdíl sociálního zázemí a kultury země původu obžalované (Sovětské Rusko) a poškozené (ČR) samozřejmě nese i rozdílnost vnímání normy u obou, obdobně jako generační rozdíl. Znalkyně nezjistila u obžalované trauma ze ztráty prvorozeného syna, jde o jev v populaci poměrně častý. Za traumatizující pro obžalovanou naopak považuje situaci, že se s dcerou a vnučkou nestýká. Znalkyně se domnívá, že je-li presentování chování vnučky obžalovanou reálné a nebylo-li šetřeno, mělo by dojít k vyvrácení či potvrzení jejich podezření skutečným vyšetřováním vnučky. Není však vyloučeno, že obžalovaná bude považovat každé prošetření věci za zmanipulované v případě, že výsledek šetření jí nedá za pravdu. V každém případě, vztah mezi obžalovanou a poškozenou není v pořádku, je velmi narušen a bez odborné pomoci nelze očekávat jeho narovnání.
26. Z trestního oznámení obžalované ze dne 16.5.2017 soud zjistil, že se obžalovaná dostavila na polici na [REDAKCE] a uvedla, že dcera se vrátila z Německa s dcerou v roce 2015, když byly vnučce dva roky. V té době bydlela dcera u rodičů manžela v [REDAKCE]. Obžalovaná jezdila do [REDAKCE] denně, učila vnučku chodit, protože to ve dvou letech ještě neuměla. Neuměla ani další věci, které by umět v té době měla. Jak s ní byla denně, všimla si modřin po celém těle, ale spokojila se s odůvodněním, že je to od toho jak padá, když začíná chodit, jelikož v domě byla spousta dveří a rohů. Na začátku roku 2016 se dcera přistěhovala do bytu k obžalované, který koupila v [REDAKCE]. Tam byla svědkem toho, že dcera vnučku bezdůvodně uhodila do obličeje, či jí posadila do vany s příliš horkou vodou. Postupně se začali jejich vztahy zhoršovat, i když neví proč. Dcera se zavírala s vnučkou ve svém pokoji, nechtěla ji pouštět za obžalovanou. V době společného soužití si žádného zranění na vnučce nevšimla, ale vnučku nesměla koupat a postupně jí skoro ani neviděla. Pak dcera zavolala tchánovi, že jí chce obžalovaná z bytu vyhodit, ač to nebyla pravda, a ten pro ní přijel, zajistit jí možnost bydlení v [REDAKCE], kde bydlí stále. Uvedla, že ani po té, kdy již s dcerou nebydlela a měla možnost vnučku vidět, žádné zranění neviděla, ale byla zima a byla úplně oblečená, měla čepici, tak by bylo všechno skryto. Uvedla, že vnučka nemá vlastní postýlku, spí s dcerou na jedné. Rovněž dcera nevaří, stravuje sebe i vnučku po restauracích. Uvedla, že dcera není psychicky v pořádku, že je přesvědčená, že dcera

vnučku bije, protože to udělala vnučka i jí, což musela odkoukat z chování matky. Při opakované otázce, zda jí matka bije, jí to měla vnučka potvrdit. Je přesvědčena, že někdo vnučku zneužívá, protože při výměně plínky, poté, co jí obžalovaná očistila, se tvářila spokojeně a roztahovala nohy. Ptala se jí, zda se na ní dívá i nějaký strýček a ona řekla „táta“.

27. Z návrhu policie na založení věci ze dne 14.9.2017 soud zjistil, že po prošetření popsání trestního oznámení nebyly shledány takové skutečnosti, které by naznačovaly oprávněnost podezření obžalované. Vedle zajištění zpráv OSPOD, ošetřující lékařky, školky, logopeda, policie provedla pohovor nejen s matkou [REDAKCE], ale i s panem [REDAKCE] (tchán poškozené), který mimo jiné uvedl, že vztah obžalované a poškozené vnímá od počátku jako konfliktní. Obžalovaná má konflikty s každým a vše hned řeší na policii. Sam byl několika konfliktům přítomen, zažil i situaci, kdy byl se synem na návštěvě u obžalované, když došlo ke konfliktu, kdy obžalovaná zamkla všechny v domě a volala policii. Pustila je až na pokyn policie. Někdy na podzim roku 2015 umožnil poškozené bydlet v domě v [REDAKCE]. Vnučku často vidá, nikdy si nevšimli nějakých zranění či modřin. Je pravda, že v roce 2016 zprostředkoval styk obžalované s vnučkou, poškozená měla z obžalované strach, nechtěla, aby obžalovaná byla s vnučkou sama, ale byla ochotná styk umožnit za přítomnosti pana [REDAKCE]. Vnučka je veselá, komunikativní, neviděl jí se někoho bát. Je pravdou, že mu obžalovaná říkala, že je poškozená nymfomanka, že si vodí domů milence, že s nimi spí v jedné posteli i s [REDAKCE]. To vše je však nesmysl, poškozená se o dceru pěkně stará a oni jí pomáhají, vodí vnučku do školky či jí vyzvedávají. Byl rovněž proveden výslech manžela poškozené [REDAKCE] který uvedl, že od roku 2015 nežijí s poškozenou ve společné domácnosti. Ke vztahu poškozené a obžalované uvedl, že nikdy nebyl dobrý, obžalovaná má potřebu všechny ovládat, se všemi manipulovat. Pokud jde o dceru, stýká se s ní pravidelně, nikdy si na dceři ničeho nevšiml. Dcera se na něj těší a pak se těší zase k mámě. Poškozená se o dceru dobře stará, má ji ráda. Naopak obžalovaná je agresivní, několikrát to sám zažil, byl by nerad, aby se s dcerou stýkala. Nevěří, že by si poškozená vodila domu muže, a to i proto, že poškozená vždy problematicky navzovala jakékoliv vztahy, lidí se spíše straní. Šetřením v domě, kde poškozená žije s dcerou, bylo zjištěno, že se v domě o konfliktu obžalované s poškozenou ví. Poškozená žije v bytě sama s dcerou, navštěvují ji rodiče manžela a pravidelně dojíždí i manžel. Žádní muži na návštěvu k poškozené nechodí. Vztah poškozené k dceři je úzkostný, [REDAKCE] je vždy nastrojená, upravená a nemá problém v navazování kontaktu s vrstevníky. Na základě provedených zjištění policejní orgán navrhl odložení věci.
28. Ze sdělení Okresního soud v Berouně ze dne 2.2.2018 soud zjistil, že u zdejšího soudu je vedeno řízení, v němž se obžalovaná domáhá svěřeni [REDAKCE] do své péče, popř. stanovení rozsáhlého styku s ní. Ze soudem přiloženého návrhu na svěřeni do péče ze dne 18.7.2017 soud zjistil, že v něm obžalovaná uvádí, že svůj návrh podává proto, že poškozená svoji dceru zanedbává, chová se k ní velmi agresivně, byla svědkem toho, jak jí uhodila, posadila do vařící vody, chodí s ní v noci mimo domov. Poté, co jí vytkla její chování k [REDAKCE], se matka sebrala a odstěhovala se po domluvě s tchánem do [REDAKCE]. Ještě na obžalovanou žalovala, že jí z bytu vyhodila. Vzhledem k tomu, že s ní poškozená nekomunikovala, jezdila náhodně do [REDAKCE], zazvonila na byt matky. Pak se dohodla s dědečkem, panem [REDAKCE] že jí bude vnučku vozit každý týden, aby jí mohla vidět. Tak to fungovalo do listopadu 2016. Pak vnučku neviděla a v lednu 2017 se dohodla přímo s matkou, že může přijet k ní a vzít si vnučku ven. Následně asi od dubna měla možnost být s vnučkou denně, hlídala jí v bytě poškozené. Dne 21.4.2017 jí měla poškozená fyzicky napadnout, protože bez předchozího souhlasu vyprala nějaké věci vnučky a od té doby jí opět neviděla. Uvedla, že byla opakovaně přítomna agresivnímu chování poškozené vůči vnučce. Vnučka je zakřiknutá, nemluví, je

smutná, nenavazuje vztahy s okolím, bojí se, má pleny (poznámka soudu – [REDAKCE] byla v době podání návrhu [REDAKCE]). Rovněž měla vnučka obžalované naznačit, že jí matka bije. Obžalovaná se domáhala i vydání předběžného opatření, jež by jí zajistilo styk s vnučkou. Její návrh byl usnesením Obvodního soudu pro Prahu 8 č.j. P 246/2017-88 zamítnut. Z usnesení se mimo jiné podává, že obžalovaná se vydání předběžných opatření domáhá opakovaně, včetně návrhu na vydání předběžného opatření na svěření [REDAKCE] do své péče nebo zákazu matky s vycestováním do zahraničí. V těchto návrzích, pokud byly vůbec odůvodněny, uváděla, že [REDAKCE] má modřiny, je svou matkou psychicky týrána, neúměrně trestána, bita, zanedbávána či dokonce zneužívána. Tato tvrzení opakovala obžalovaná i před policií a orgány OSPOD. Ze zpráv OSPOD, šetření policie, výpovědi otce, dětské lékařky, zprávy školky, kam [REDAKCE] docházela, nebyly zjištěny ani náznaky věcí, z nichž obžalovaná poškozenou v podáních k soudu obviňovala. Naopak ze všech zpráv vyplývá, že [REDAKCE] chodí řádně upravena, je čilá, nebyly na ní shledány žádné modřiny, chová se přiměřeně svému věku, s matkou má dobrý vztah. Vývoj řeči je u [REDAKCE] opožděný, avšak nevybočuje z normy, odpovídá skutečnosti, že dítě je z vícejazyčného prostředí. Náprava řeči může být prováděna až po pátém roce dítěte. Za odborné pomoci matka spolupracuje na upevnění správné výslovnosti hlásek. Závěry rozhodnutí Obvodního soudu pro Prahu 8 odpovídají i zdejším soudem doložené zprávě OSPOD ze dne 30.5.2017 a 25.8.2017, zprávy ošetřující lékařky [REDAKCE] ze dne 15.5.2017, zprávě klinického logopeda ze dne 21.3.2017, v nichž jsou tvrzení obžalované zcela negovány. Rovněž i ze zprávy Soukromé Základní školy a Mateřské školy [REDAKCE] z níž dále vyplývá, že se do školky v květnu 2017 dostavila obžalovaná v době poledního klidu, dožadovala se vnučky, chtěla o ní informace. Když byla odkázána na ředitelku školky, hovořila negativně o matce a pak, aniž by vyčkala příchodu ředitelky, odešla. Návrh na svěření [REDAKCE] do péče měla vzít obžalovaná zpět, zda, kdy a v jakém rozsahu tak učinila, soudu obžalovaná nedoložila a soud tuto skutečnost pro toto trestní řízení nepovažuje za podstatou.

29. Z emailové korespondence zasílané obžalovanou poškozené, v období od 3.4.2016 do 17.7.2017 soud zjistil, že má jít o emaily zasílané obviněnou poškozené, na něž poškozená nereagovala. Zprávy obsahují širokou škálu témat, od žádosti o vnučku za účelem návštěvy ZOO (3.4.2016), po popisy, jak se snaží obžalovaná zastihnout poškozenou (např. ze dne 25.6.2016 – „...zase mi nezvedáš telefon ... Dnes od 19 do 21 hodin jsem byla u Vašeho bytu ...budu jezdit každý den,“; či ze dne 27.6.2016 – „tř dny - v pátek, sobotu a v neděli jsem byla u Tvého bytu, v pátek jsem tam byla asi ve 21 hodin.... zvonila jsem na zvonek, domácí telefon“); výhrůžky (např. ze dne 25.6.2016 – „.....Jestli se mi do zítřka neozveš, přijedu na celu den, zajedu k [REDAKCE] ... pojedu na policii....“; či ze dne 27.6.2016 – „... Dnes jdu do Tvé školy....“; nebo ze dne 4.7.2016 – „... Jestli je nepodepíšeš, přijdu v pondělí do školy a řeknu jim, jaká jsi sadistka, že nemůžeš být lékařkou. Řeknu jim, že schválně děláš všechno možné, abych umřela. ...Máš v [REDAKCE] málo ostudy? Budeš mít ostudu v [REDAKCE], v [REDAKCE] a všude, kam pojedíš.“) až po prosby a pobídky (např. 6.11.2016 – „Pojď, já ti někde v okolí pronajmu byt, převezu Ti věci, do Tvého života se plést nebudu, jsi dospělý člověk. ..“; nebo dne 10.11.2016 – „[REDAKCE] přijde domů, já uvařím něco dobrého, bude ti líp, nebo jestli chceš přijdu já ...“; či dne 17.7.2017 – „Jestli by si chtěla z [REDAKCE] odjet, mám luxusní byt s nábytkem, ke se budete mít s [REDAKCE] dobře ... Nepřijdu k tobě, pokud mne nepozveš. Dávám Ti slovo“).
30. Z úředního záznamu ze dne 29.6.2016 a 7.7.2016 soud zjistil, že se poškozená opakovaně dostavila na Policii ČR, kde oznámila chování obžalované, která jí denně nevyžádaně kontaktuje, jezdí bez ohlášení, domáhá se bez předchozí domluvy styku s vnučkou a pokud jí není vyhověno, setrvale zvoní na zvonek, bouchá do dveří a píše výhrůžné emaily, kde jí hrozí odebráním vnučky, zabitím apod. Z úředního záznamu ze dne 27.7.2016 soud zjistil, že policie zajistila emaily odeslané obžalovanou poškozené, kdy zejména ve zprávě ze dne 4.7.2016 uvádí, že pokud jí poškozená nepodepíše dokumenty,

v nichž zaručí obžalované každotýdenní pravidelný styk s vnučkou, půjde v pondělí do školy, kde řekne, že je poškozená sadistka, že nemůže být lékařkou, že zavolá na ministerstvo, kamkoliv ve škole, udělá jí ostudu v [REDAKCE], [REDAKCE] kdekoliv, kde bude. Z detailu o šetření pak vyplývá, že policie postoupila podezření z přestupku proti občanskému soužití, jenž spatřovala v jednání obžalované, která přibližně od počátku dubna 2016 do současnosti (tj. června 2016) telefonicky, emailem a slovně v místě bydliště vyhrožuje své dceři s tím, že zařídí to, aby jí úřady odebrali dceru a dále jí vyhrožovala fyzickou likvidací, k vyřízení správnímu orgánu.

31. Z úředního záznamu ze dne 21.4.2017 soud zjistil, že poškozená telefonicky dne 21.4.2017 v 19:40 hod oznámila, že byla v místě svého bydliště slovně i fyzicky napadena svojí matkou. Oznámení prověřovala hlídka policie ČR přímo na místě incidentu, té poškozená sdělila průběh napadení. Hlídka rovněž na místě samém pořídila fotodokumentaci škrábanců, podlitin na krku a pažích poškozené. V úředním záznamu je i poznámka z obvodního oddělení policie, z níž vyplývá, že se ten den večer na policii dostavila i obžalovaná, která začala mluvit výlučně rusky a říkala něco o vnučce. Když jí službu konající prap. [REDAKCE] poznal (neboť cca rok před tím prošetřoval oznámení obžalované o týrání vnučky), a chtěl její totožnost sdělit prap. [REDAKCE] která obžalované na služebně otevřela, obžalovaná ze služebny utekla a odjela pryč.
32. Z videozáznamu na čl. 289 spisu přeřazeného při hlavním líčení dne 5.11.2018, když z technických vlastností souboru soud zjistil, že mělo vzniknout dne 21.4.2017 a překladu rozhovoru odehrávajícího se v ruštině, soud zjistil, že jde o nahrávku části rozhovoru mezi obžalovanou a poškozenou, že z něj vyplývá, že mu měl předcházet incident s bitím poškozené před dcerou, že v tomto rozhovoru se snaží obžalovaná přimět poškozenou, aby jí předala vnučku, obviňuje poškozenou, že je psychopatka, bez zjevné domluvy o předmět sporu obžalovaná odchází z bytu, bere s sebou klíče od bytu, o něž se následně obě dohadují a obžalovaná je poté upustí či hodí na zem.
33. Z lékařské zprávy ze dne 28.4.2017 soud zjistil, že tohoto dne, tj. týden po incidentu z 21.4.2017, se nechala obžalovaná vyšetřit v Ústavu radiační onkologie Nemocnice na Bulovce pro údajné napadení dcerou, udávala bolestivost hrudníku, nespavost. Bylo provedeno sono prsů a břicha a CT hrudníku, pacientka udává aktuální mimořádnou bolestivost levé poloviny hrudníku. Pacientce předepsány analgetika pro případ přetrvávající bolesti a vápník.
34. Z úředního záznamu ze dne 13.7.2017 v 21:10 hod soud zjistil, že policie přijala dne 13.7.2017 oznámení poškozené na linku 158 týkající se jejích problémů s matkou. Věc šetřila hlídka policie vyslaná na místo. Poškozená incident z toho dne popsala a její popis se shoduje s popisem událostí tak, jak je reprodukovala poškozená i později před policií, soudem a znalkyní. Tedy, že večer ke hřišti přijela její matka, chtěla s ní mluvit, a když to odmítla, vzala dceru a šla domů, začala na ní křičet, že jí dceru unese a zabije. Z fotodokumentace obsažené ve spise je pak patrné umístění domu, v němž poškozená žije, hřiště, kde byla s dcerou, pohled na zaparkované vozidlo obžalované u hřiště.
35. Z videozáznamu z čl. 74 spisu přeřazeného při hlavním líčení dne 5.11.2018, když z technických vlastností souboru soud zjistil, že mělo vzniknout dne 17.7.2017 a překladu rozhovoru odehrávajícího se v ruštině, soud zjistil, že jde o nahrávku části rozhovoru mezi obžalovanou a poškozenou, kdy obžalovaná je před domem poškozené, vyzývá poškozenou k procházce, což poškozená odmítá, následně se snaží o to, aby jí poškozená pustila do bytu. Následně se snaží obviněná poškozené vysvětlit, že situace je vážná, že mohou rozhodnout, že poškozená je na nervy a proto vydají vnučku do [REDAKCE], a oni jí již nikdy neuvidí, že ví, že poškozená nebude schopná dokázat, že není na nervy.

36. Z dopisu ze dne 9. 10. 2017 odeslaného právním zástupcem poškozené obžalované vyplývá, že poškozená nemá v úmyslu vyhovět obžalované v jí uplatňovaném požadavku na styk s vnučkou, a to ze tří důvodů. Prvním z nich byl špatný vliv obžalované na vnučku, druhým bylo nadměrné vstupování obžalované do soukromí poškozené a teprve třetím přehnaná péče obžalované o vnučku, jež na vnučku působí negativně. Rovněž zde poškozená vyjádřila obavu z toho, že ze strany obžalované dochází k manipulaci s vnučkou a negativního zasahování do vztahu matka – dcera a vztahu dcera – ostatní členové rodiny.
37. Z emailu ze dne 14. 10. 2017, o němž uvedla poškozená, že byl posledním důvodem pro zablokování komunikačních kanálů pro obžalovanou soud zjistil, že tohoto dne odeslala obžalovaná poškozené email, z něhož není zjevné, jaká událost této zprávě předcházela a vyvolala potřebu odeslání zprávy s textem „Nenávidím tě, ty svině, chci, aby si chcípla, ty špinavá děvko. Napsala jsem závěť, ze které ty nedostaneš ani kopějku. Tebe, špinavou děvku, nepustí na hřbitov, kde já ležím. Tebe – špinavé hovado, budou kopanci hnát od mého hrobu. Proklínám tě, proklínám tě, ty špinavá děvko. Dvě stě lidí mi řkalo, abych šla na potrat, a já jsem tobě, couře, dala život. Proklínám tě. Ty nikdy v životě nebudeš mít nic dobrého. Já, tvoje matka“.
38. Soud rovněž k důkazu provedl podstatný obsah spisu Okresního soudu Praha – východ sp. zn. 32 T 264/2010, z něhož vyplývá, že svědek [REDAKCE] byl odsouzen pro přečin nebezpečného pronásledování obžalované (tehdy v postavení poškozené), kterého se dopustil v období od 19.2.2010 do 1.11.2010, neboť jí v uvedeném období obtěžoval nevyžádanými telefonáty a SMS zprávami v počtu několika set, jejichž obsahem byly zejména lichotky a projevy náklonosti, jimiž se snažil napravit jejich vztah, dále zprávy týkající se „provozních věcí“. Soud uzavřel, že přesto, že obsah sám o sobě nemohl u obžalované vyvolat pocit strachu a obavy o svůj život a důvodem nadměrného zatěžování telefonáty a SMS zprávami ze strany bývalého manžela bylo zoufalství z neopětovaného vztahu, je třeba zejména zohlednit skutečnost, že šlo o dlouhodobé a systematické obtěžování obžalované nevyžádanou a evidentně nechtěnou pozorností. Za toto jednání byl odsouzen k podmíněnému odnětí svobody v trvání 6 týdnů s odkladem na zkušební domu 12 měsíců. Rozsudek čj. 32 T 264/2010-161 nabyl právní moci dne 21.3.2012 a následně mu byl trest prominut v důsledku amnestie prezidenta republiky, a to usnesením Okresního soudu Praha – východ čj. 32 T 264/2010-218 ze dne 23.1.2013.
39. Ze zprávy Policie ČR, obvodní oddělení [REDAKCE] ze dne 10.5.2019 soud zjistil, že toto oddělení šetřilo dne 10.5.2019 oznámení poškozené, že na ní před domem čekala její matka, chtěla se dostat k ní do bytu, což jí nedovolila. Nakonec matka odešla a po nějaké době i odjela. V době příjezdu hlídky se již obžalovaná v okolí domu nenacházela.
40. Svědek [REDAKCE] ve své omluvě ze dne 9.9.2019 k hlavnímu líčení soudu sdělil, že o projednávaném skutku se dozvěděl až s časovým odstupem a není schopen k němu cokoliv sdělit. O tom, že se něco dělo, měl jen útržkovité informace od rodičů, neboť žije a pracuje v [REDAKCE] Konkrétně však nic neví.
41. Před rozhodnutím ve věci přihlédl soud rovněž k ostatním provedeným důkazům předestřeným podle § 213 odst. 1 trestního řádu, zejména k listinám týkajícím se sporu obžalované a poškozené o automobil, včetně listin týkajících se řízení o převod automobilu, jeho pojištění a pokut, e-mailové komunikaci mezi [REDAKCE] a obviněnou, smlouvě o půjčce, úřednímu záznamu na čl. 67, opisu z evidence rejstříku trestů fyzických osob a opisu z evidence přestupků a evidenční karty řidiče týkajících se obžalované, a dále šetření majetkových poměrů obžalované, zejména výpisu z registru vozidel, výpis z České kanceláře pojistitelů, výpisu z centrální evidence exekucí a výpisu z katastru nemovitostí.

42. Soud zamítl návrh obžalované na provedení dalších jí navrhovaných důkazů, zejména výslechu manžela poškozené, provedení listin zpochybňujících důvěryhodnost svědka [REDACTED], opakování svědecké výpovědi bývalého manžela obžalované, neboť je s ohledem na stav důkazního řízení provedeného před soudem považoval za nadbytečné. Návrh státní zástupkyně na provedení důkazu znaleckým posudkem PhDr. Josefa Pavláta, PhD., zpracovaného ve věci návrhu obžalované na úpravu styku s [REDACTED] vedeného u zdejšího soudu pod sp.zn. 25 P 149/2017, soud zamítl, neboť jde o posudek zpracovaný v jiném soudním řízení a jeho závěry směřují nikoliv k projednávané věci, ale ke vztahu obžalované a její vnučky, resp. vztahu obžalované a poškozené, když tento vztah má soud v tomto řízení za dostatečně prokázány.
43. Po zhodnocení všech provedených důkazů, poté, kdy nebyly ze strany státního zástupce, zmocněnce, ani obžalované další návrhy na doplnění dokazování, dospěl soud k závěru, že vina obžalované je spolehlivě prokázána, byť obžalovaná vinu popírá, neboť obžalovanou usvědčuje nejen výpověď poškozené, ale i výpověď dalšího svědka, které spolu s předloženými listinami tvoří ucelený celek.
44. V tomto řízení je kladeno obžalované za vinu, že od počátku roku 2016 poté, co se [REDACTED] se svojí dcerou [REDACTED] nastěhovali do bytu v [REDACTED], obžalovaná ve snaze udržet si kontrolu nad životem své dcery a vnučky soustavně pronásledovala [REDACTED] způsoby, které vybočují z běžných norem chování, neustále vyhledávala osobní blízkost [REDACTED] několikrát ji denně kontaktovala mobilním telefonem, dále vyhledávání kontaktu s [REDACTED] skrz emaily, v nichž se ustavičně dožadovala osobního styku s [REDACTED] a to i přes sdělení [REDACTED] že si nepřeje, aby je kontaktovala. Jezdila do bytu [REDACTED] nepřetržitě zvonila u vstupních dveří, dále se dopustila výhrůzek vůči své dceři [REDACTED] tj. že zařídí aby jí vyhodili ze školy, zařídí, aby jí byla odebrána [REDACTED] z péče a skutečně u Městského úřadu v [REDACTED] dne 10. 5. 2017 uvedla, že [REDACTED] svou [REDACTED] dceru [REDACTED] týrá, neúměrně trestá, špatně ji stravuje, což se neprokázalo, dále před OS v Berouně se domáhala svěřeni [REDACTED] do své péče a chtěla ovládat svoji vnučku [REDACTED] i v tom směru, kdy ji bude pouštět ven a kdy nikoliv. Vyhrožovala své dceři, že jí udělá ze života peklo, najme si Ukrajince, aby ji zabili, půjde po ní jako tank. Vše vyvrcholilo 13. 7. 2017 v [REDACTED] když obžalovaná přišla ke vstupu na dětské hřiště, kde se v tu dobu nacházela [REDACTED] v důsledku čehož [REDACTED] svoji dceru okamžitě vzala do náručí, šla rychle domu a obžalovaná křičela na [REDACTED], že ji [REDACTED] dceru vezme, zabije jí a následně spáchá sebevraždu.
45. Soud vyšel jednak z výpovědi poškozené, která konzistentně jednání obžalované popisovala nejen v jednotlivých trestních oznámeních a úředních záznamech ze dne 21.4.2017, 29.6.2017 a 13.7.2017, ale i ve své výpovědi před soudem, přičemž u poškozené nebylo zjištěno, že by u ní nebyla zachována funkce reálného vnímání děje a jeho reprodukce, nebyly shledány faktory narušující důvěryhodnost poškozené. Rovněž nebyla zjištěna žádná motivace, která by směřovala k poškození obžalované. U poškozené i při jejích výpovědích před soudem byla zjevná obava z obžalované, přecitlivělost k jejím zásahům do jejího rodinného a společenského života, obava, komu a co bude muset opětovně prokazovat na základě osočení obžalovanou. Znalkyně pak k tomu uvedla, že u poškozené shledala znaky psychické újmy projevující se masivními pocity úzkosti, nejistoty a ohrožení, nedostatkem sebedůvěry a nedostatečným sebevědomím. Znalkyně konstatovala, že stav obžalované má základy již v dětství, neboť u poškozené se projevují symptomy týraného dítěte matkou, které jsou současným chováním obžalované potencovány a u poškozené dochází k výraznějšímu prožívání, než by tomu bylo bez předchozích zkušeností s obžalovanou.
46. Výpověď poškozené pak je dokreslována i obsahem emailů zasílaných obžalovanou poškozené, jež v řízení předložila sama obžalovaná a prohlášeními samotné obžalované.

Setrvalost nátlaku, urputnost a četnost návštěv obžalované v [REDAKCE] či telefonátů je zjevná, např. v emailech ze dne 25.6.2016 nebo 27.6.2016, v nichž sama píše, jak dlouho čeká před domem, že poškozené opakovaně volá, že za ní opět přijde, pokud jí nevyhoví apod. Toto své jednání obžalovaná popisuje i ve svém trestním oznámení ze dne 16.5.2017 či návrhu na svěření [REDAKCE] do své péče ze dne 18.7.2017. Obdobně i výhrůžky směřující k poškození pověsti poškozené a odebrání dcery poškozené vyplývají např. z emailů ze dne 27.6.2016 a 4.7.2016. Obžalovaná své výhrůžky naplnila, když se dostavila v květnu 2017 na OSPOD i Policii ČR, kde opakovaně sdělila, že poškozená svoji dceru zanedbává, nedává jí řádně najíst, psychicky i fyzicky jí týrá a sdělovala, že má podezření i na sexuální zneužívání vnučky. Šetřením policie, opakovanými kontrolami [REDAKCE] se však nic udávaného obžalovanou nepotvrdilo, a to nejen v celku, ale ani v jednotlivostech. Naopak při šetření vyšlo najevo, že obžalovaná má konflikty v širším okolí, že vzájemně pomlouvá jednotlivé členy rodiny. Nezávisle a opakovaně osoby výtěžené policií uváděly, že obžalovaná je osoba konfliktní, snažící se prosadit svou vůli, a že o poškozené hovoří negativně.

47. Soud poukazuje i na další před soudem uváděný incident, kdy obžalovaná volala na policii a žádala je o zásah u poškozené, která měla mít na balkóně svého bytu cizího muže. Skutečnost, že přítomnost obžalované u poškozené v domě a jeho okolí nebyla výjimečná, svědčí i šetření policie v domě (v rámci prošetřování trestního oznámení obžalované na týrání vnučky), kdy existence konfliktů patřila (v domě, v němž poškozená žije) k veřejně známé skutečnosti.
48. V neposlední řadě soud poukazuje i na obsah výpovědi svědka [REDAKCE] bývalého manžela poškozené, který byl jednomu příjezdu a vynucování si vstupu sám přítomen, když hlídal vnučku. Rovněž nelze přehlédnout, že svědkovi se poškozená svěřovala se svými problémy s obžalovanou, tento měl možnost číst některé z SMS zpráv a emailů odeslaných obžalovanou poškozené a uvedl, že tyto obsahovaly i výhrůžky a zastrašování poškozené.
49. Potřeba obžalované mít u sebe vnučku a potřeba ovlivňovat poškozenou v jejím chování, její ponižování, označování jí za osobu psychiatricky nemocnou vyplynulo i z videonahrávek ze dne 21.4.2017 a 17.7.2017. Z nahrávek je jasná i snaha o manipulaci poškozené proti otci vnučky, resp. poškozené tak, aby u ní vzbudila obavu, že neučiní-li to, co obžalovaná požaduje, hrozí, že o dceru přijde, a že jí bude vychovávat otec v [REDAKCE]. Snaha vyřadit z výchovy vnučky jejího otce je zjevná nejen z nahrávky ze dne 17.7.2017, ale i z emailu ze dne 16.6.2017 („[REDAKCE], můžeš zatím [REDAKCE] nedávat? Je to Tvoje dcerka.“)
50. Obžalovanou naznačená motivace jejího chování, tedy skutečnost, že neměla dostatek času věnovat se výchově svých dětí, a nyní to chce vynahradit na vnučce, pak odpovídá i závěrům znaleckých posudků. Z psychiatrického posudku MUDr. Petra Navrátila vyplynulo, že obžalovaná netrpí žádným psychiatrickým onemocněním, tj. dušením chorobou ve vlastním slova smyslu. Znalec hodnotil projevy obžalované jako projevy pramenící z její osobnosti, která je histrionská, kverulantská s dramaturgií a teatralitou projevu. U obžalované se dle znalce projevuje výrazná egocentričnost a manipulativní chování k dosažení vlastních potřeb. Obdobně uzavřela ohledně osobnosti i znalkyně z oboru klinické psychologie, Mgr. Romana Hübnerová, která uvedla, že obžalovaná vystupuje teatrálně, má potřebu silné sebe prezentace, jde o dominantní extrovertní osobnost. Chce mít možnost rozhodovat a disponovat dle svého přesvědčení. V osobnosti obžalované nebyla shledána žádná psychopatologie, avšak k dosažení svých zájmů manipuluje ostatními. V případě zátěže může obžalovaná vystupovat útočně či hystericky. Oba znalci uvedli, že obžalovaná má intelektuální schopnosti vyššího průměru, že je verbálně velmi obratná.

51. Z provedeného dokazování vyplynulo, a to i z posudku PhDr. Terezy Sejkorové Benešové, že jednání obžalované u poškozené vyvolalo psychickou újmu, vzbudilo pocity ohrožení v běžném životě, ale i obavy o život a život její dcery. Vyvolává u poškozené neustálou potřebu kontroly před okolím, „co si kdo myslí“, ať není rozruch.
52. Problematické chování obžalované k poškozené již v dětství dosvědčoval nejen otec poškozené, ale připustil ho i bratr poškozené, který uvedl, že oba občas byli fyzicky trestáni, a že je pravdou, že obžalovaná jako trest používala i to, že nedala poškozené najíst. Uvedl, že co si pamatuje, byl vztah obou vždy konfliktní.
53. Soud uzavírá, že na základě provedeného dokazování má za prokázané, že obžalovaná neunesla odchod dcery a vnučky a potřebu dcery o vlastní život. Odmítla se smířit s tím, že její dcera neuznává přísně matriarchální uspořádání rodiny a snažila se zpět získat svůj vliv nad životem dcery a vnučky, a to různými prostředky, včetně slibů a nabídek materiálního zabezpečení, resp. koupí či pronájmu bytu na straně jedné a výhrůzkami, pronásledováním, pomlouváním a udáváním na straně druhé. Takovéto jednání pak u poškozené vyvolalo obavu o život svůj i dcery a o zdravý vývoj dcery a omezovalo jí v běžném způsobu života. Poškozená opakovaně dala obžalované najevo, že si nepřeje, aby jí neohlášeně navštěvovala, kontaktovala a zasahovala do její výchovy a vedení domácnosti, avšak bezúspěšně. Tím obžalovaná přiměla poškozenou měnit svůj způsob života, měnit časy odchodů a příchodů z domova, hřiště, kam s dcerou chodila, měnila místa nákupů, aby eliminovala pravděpodobnost nevyžádaného kontaktu s obžalovanou. Vše pak vyústilo ve fyzické napadení poškozené obžalovanou v dubnu 2017 a v červnu výhrůzkami únosem vnučky a spácháním sebevraždy.
54. Soud neuvěřil obhajobě obžalované, že celé její jednání bylo motivováno strachem o vnučku. Soud uvádí, že obžalovaná v průběhu řízení měnila a upravovala svoji obhajobu, nejprve se bránila tím, že chce vídat vnučku, a že je jí v tom bráněno a její snaha je motivována tím, že poškozená vnučku týrá fyzicky i psychicky. Sama nejprve uvedla, že na vnučce žádné zranění apod. neviděla. Týrání vnučky dovozovala z toho, že vnučka je bojácná, uzavřená, nesměje se, má plíny. Rovněž uvedla, že při návratu do ČR vnučka nechodila. Na základě těchto oznámení bylo provedeno podrobné šetření jak ze strany OSPOD, tak i policie, jehož výsledky našli odraz jak v odložení trestního stíhání obžalované, tak i v odmítnutí návrhu na vydání předběžného opatření Obvodním soudem pro Prahu 8 (který navíc konstatoval, že nejde o první návrh, kterým se obžalovaná snažila prostřednictvím soudu zasahovat do výchovy vnučky), jehož výsledkem nebyl ani náznak obavy, že by vnučka obžalované mohla být týrána. Naopak tvrzení obžalované o chování vnučky byly vyvráceny z několika zdrojů, včetně opakovaných pozorování a posuzování ze strany státních orgánů, kdy vnučka byla naopak veselá, vstřícná upravená a komunikativní, neměla problémy v navazování sociálních kontaktů s vrstevníky, je nadprůměrně inteligentní, má všestranné zájmy. Nebyl shledán opožděný psychomotorický vývoj [REDAKCE]. Jediné, v čem vnučka zaostává, je rozvoj řeči, který je však na základě vyjádření klinického logopeda dán nikoliv zanedbáním výchovy, ale skutečností, že vnučka žije v bilingvním prostředí. Poškozená naopak uposlechla doporučení odborníka, převedla [REDAKCE] z anglické do české školky tak, aby si [REDAKCE] upevnila jako hlavní jazyk češtinu a provádí s ní logopedická cvičení. Nebyl shledán žádný problém ve výchově či vývoji [REDAKCE]. Pro úplnost soud uvádí, že s ohledem na to, že neexistují žádné příznaky týrání [REDAKCE], nebyl a není dán důvod ke znaleckému zkoumání [REDAKCE], které by naopak bylo nepřijatelnou inherencí státu do jejího zdravého vývoje. Pokud by [REDAKCE] skutečně po návratu do ČR nechodila, což nevyplývá z žádného provedeného důkazu a ani obžalovaná nijak neupřesnila, co to znamená (nestavěla se, nechodila kolem nábytku, nechodila samostatně, její chůze byla nejistá...) poznamenává soud, že [REDAKCE] v té době byla cca [REDAKCE] což je věk, kdy se celá řada dětí teprve chystá k chůzi. Naopak

současná pediatrie vede k tomu, aby psychomotorický vývoj dětí nebyl zrychlován, neboť ač je možné tak účinně učinit, důsledkem jsou zdravotní problémy v pozdějším věku dětí až dospělosti. Obdobně to platí i o plenách. Ze strany ošetřující lékařky i školky nebylo v tomto ohledu cokoliv negováno.

55. Pokud se následně obžalovaná hájila tím, že vše dělala jen proto, že má strach o svoji vnučku, která je určitě sexuálně zneužívána dědečkem, je třeba poukázat na to, že sama obžalovaná uvedla, že si tohoto zvolila za osobu, jež zprostředkovávala její styk s [REDACTED] na konci roku 2016, poté, co se s ní odmítla dcera stýkat, a to přesto, že zároveň téhož obvinila, že je milencem její dcery a proto jí v létě 2015 odvezl i s vnučkou z [REDACTED] do bytu v [REDACTED].
56. Účelovost obvinění poškozené z týrání vnučky, spatřuje soud i v dalším jednání obžalované, kdy tato tvrdí, že se vzdala prošetření jejího trestního oznámení, pokud bude moci vidat vnučku. Z provedeného dokazování je však jasné, že došlo k řádnému prošetření trestního oznámení na týrání a zneužívání vnučky a že šetření bylo uzavřeno s tím, že nebylo shledáno cokoliv, co by zakládalo podezření ze spáchání trestného činu. Naopak neexistuje žádný záznam, že by obžalovaná učinila jakýkoliv, byť právně neúčinný úkon, jímž by se pokusila vyšetřování svého oznámení zastavit. Naopak podávala oznámení na OSPOD, navštívila školku, kam vnučka chodila, chodila po okolí, osočovala poškozenou z různého nevhodného chování. A poté, kdy bylo trestní oznámení odloženo, jako neodůvodněné, snaží se nyní tento výsledek interpretovat jako selhání státních orgánů, které vyhověly její žádosti v neprospěch týrané vnučky. Co by však bylo motivací, ať již policie, OSPOD či lékařů, již nesdílují. V této souvislosti poukazuje soud i na úvahu znalkyně PhDr. Mgr. Romany Hübnerové, Ph.D., která vyslovila pochybnost, zda vůbec existuje způsob, jak obžalované vyvrátit její podezření, neboť není jisté, zda je ochotna přijmout výsledky vyšetřování, pokud nebudou odpovídat jejím představám. Soud se k této pochybnosti znalkyně připojuje poté, kdy obžalovaná šetření a závěry OSPOD, odborných lékařů týkajících se projevů vnučky ve svých projevech zcela neguje a i nadále popisuje charakter vnučky jako zamlklé, bojácné, nemluvné dítě, přestože z šetření a pozorování [REDACTED] vyplývá charakter přesně opačný.
57. K námitce obhajoby, že se nezabýval subjektivní stránkou jednání obžalované, tedy, že její jednání není pouhým odrazem zoufalé babičky upozornit na stav své vnučky a tuto ochránit, neboť její trestní oznámení nebylo řádně vyšetřeno, odkazuje soud na shora uvedené. Dále na to, že trestní oznámení ze zneužívání obžalovaná podala na policii až dne 16. 5. 2017 (žádné jiné trestní oznámení nebylo soudu předloženo), tedy poté, kdy její útoky vůči poškozené a její sledování probíhalo již déle než rok, a rovněž již bylo po incidentu s napadením poškozené z dubna 2017. Tedy jednání obžalované nemůže být důsledkem nedostatečné činnosti státu. Naopak je otázkou, zda trestní oznámení není až pokusem o naplnění výhrůžek směřovaných na poškozenou a obhajobu nepřípustného jednání obžalované poté, co bylo zahájeno prošetřování napadení poškozené obžalovanou v dubnu 2017.
58. Soud rovněž nepřisvědčil obhajobě obžalované, že poškozená je labilní ovlivnitelnou osobou, jež byla zmanipulována svým otcem proti obžalované jako nástroj jeho pomsty. Předně ze znaleckého posudku PhDr. Terezy Sejkorové Benešové nevyplývá, že by poškozená byla manipulovatelnou osobou. Z předmětného posudku naopak vyplynulo, že je to právě obžalovaná, která na poškozenou dlouhodobě negativně působí, je původcem jejího traumatu, že poškozená vykazuje znaky dítěte týraného matkou, a že své obavy poškozená vztahuje výlučně k matce a nikoliv k jiným rodinným příslušníkům či světu obecně.

59. Pokud se obžalovaná dovolává nevěrohodnosti otce poškozené, svého bývalého manžela, které odůvodňuje potřebou msty za rozvod, majtkové vyrovnání a trestní odsouzení, ani toto soud neshledal. Předně v řízení nebylo prokázáno žádné jednání svědka [REDAKCE] směřující k ovlivňování poškozené. Soud zohlednil při hodnocení výpovědi tohoto svědka, že byl odsouzen k podmíněnému trestu odnětí svobody v trvání šesti týdnů (tedy trestu při samé spodní hranici trestní sazby) pro nebezpečné pronásledování obžalované, které spočívalo v nadměrném počtu telefonických a SMS kontaktů ve snaze narovnat vztahy mezi ním a obžalovanou. Obdobně hodnotil i listiny, jimiž došlo k zúžení společného jmění manželů před rozvodem manželství obžalované a svědka a dohodě o bydlení, jež jsou součástí trestního spisu vedeného Okresním soudem pro Prahu – východ 32 T 264/2010, jež byl proveden v řízení k důkazu. Ani obsah těchto listin nezpůsobuje nevěrohodnost svědka. Soud zohlednil i to, že výpověď svědka koresponduje s ostatními soudem provedenými důkazy a nijak nevybočuje ze zjištěného skutkového stavu.
60. Soud neshledal ani, že by výpověď svědka byla vyvrácena výpovědí poškozené, neboť není pravdou, že by poškozená výslovně popřela, že by svědkovi dávala číst emaily a zprávy zasílané jí obžalovanou.
61. Pokud jde o úmysl obžalované zasahovat do rodinného života poškozené, a to za použití jakýchkoliv prostředků, jimiž by toho obžalovaná mohla dosáhnout, nemá o tomto soud pochyb. Obžalovaná uvedla, že si je vědoma toho, že jí poškozená sdělila, že si nepřeje, aby jí kontaktovala a na návštěvách se s ní domlouvala předem. Toto její přání však obžalovaná opakovaně nerespektovala, přijížděla k poškozené neohlášeně, vynucovala si vstup do bytu i styk s vnučkou. Jak jinak lze vysvětlit zprávy „Jestli nepodepíšeš, přijdu v pondělí do školy a řeknu jim, jaká jsi sadistka, že nemůžeš být lékařkou“ či „.... Jestli se mi do zítřka neozveš, přijedu na celu den, zajedu k [REDAKCE] ... pojedu na policii...“, nepravdivá udání ohledně zanedbávání a týrání vnučky poškozenou, než snahou o nepřipustný zásah do jejího rodinného života. Skutečnost, že nejen oznámeními na OSPOD, policii, školu, vyhrožovala, ale je i fakticky opakovaně uskutečňovala, dokládají, že výhrůžky, jež používala, byla schopna uskutečnit a i je uskutečňovala, a byly tak u poškozené schopny vyvolat reálnou obavu z jejich naplnění. Její chování se nezměnilo ani poté, co bylo projednáváno první oznámení poškozené v roce 2016, došlo pouze k modifikaci oznámení, které bylo rozšířené na podezření ze zneužívání. Stejně tak, jako podala několik návrhů na předběžná opatření u Obvodního soudu pro Prahu 8, jimiž se snažila do výchovy vnučky zasáhnout a následně i návrh na svěřeni [REDAKCE] do své výlučné péče, když ve všech těchto návrzích uvádí, že poškozená se [REDAKCE] nevěnuje a fyzicky i psychicky ji týrá, důsledkem čehož je opožděný a nedostatečný vývoj [REDAKCE], přičemž všechna tato obvinění byla vyvrácena. Nelze ani uvažovat o tom, že případné výhrůžky nebyly myšleny vážně, a že poškozená nemohla předpokládat, že pokud jí obžalovaná něco emotivně sdělovala a použila možná nevhodných slov, nemohla to poškozená brát vážně.
62. Soud nepřijal obhajobu obžalované, že se uvedeného trestného činu nebezpečného pronásledování nemohla dopustit, neboť tak nečinila soustavně desítkami či stovkami zpráv či telefonátů. Je pravdou, že skutkovým znakem předmětného trestného činu je soustavnost a dlouhodobost. Dlouhodobost je v daném případě dána obdobím od počátku roku 2016 do července 2017, tj. obdobím cca 1,5 roku. Soustavnost kontaktů je dána, neboť nevyžádané kontakty ze strany obžalované byly po celé toto období, vždy ve vlnách intenzivnějších a méně intenzivních. Soustavnost pokusů o udržení nepřerušovaného kontaktu s poškozenou vyplývá nejen z výpovědi poškozené, ale i z obžalovanou předložených emailů, v nichž sama po celé uvedené období vyčítá poškozené, že se s ní nemůže spojit, že jí celý den volá, píše, čeká na ní hodiny před domem. Shodně uvádí i ve svém trestním oznámení a návrhu na svěřeni vnučky do péče. Rovněž vypověděla, že pokud jí poškozená nereagovala na telefonáty či zprávy, že dělala vše pro to, aby se s ní do

- kontaktu dostala. Obdobně je prokázáno, že obžalovaná navštěvovala poškozenou v jejím bydlišti bez toho, aby tam byla pozvána či si předem návštěvu dohodla, a to aniž by respektovala přání poškozené a její časové možnosti, včetně její potřeby řádně se připravovat do školy.
63. Nelze ani přehlédnout, obsah emailu ze dne 14.10.2017, o němž obžalovaná tvrdí, že to byla nepromyšlená spontánní reakce na to, že zjistila, co je obsahem trestního oznámení poškozené. Zde soud poukazuje na skutečnost, že obsah oznámení byl obžalované znám nejméně od 12.10.2017, kdy si převzala usnesení o zahájení trestního stíhání. Zprávu pak odeslala až o dva dny později. Soud je tak přesvědčen, že text zprávy byl promyšlený s cílem hluboce zasáhnout poškozenou.
64. Byť soud může chápat, že obžalovaná vyrostla v jiném sociálním zázemí, že má své představy o výchově vnučky, a že do určité míry jde ve vztahu mezi obžalovanou a poškozenou o střet nejen generační, ale kulturní, nelze jí jednání obžalované omluvit. Obžalovaná si sama zvolila jako zemi svého pobytu Českou republiku a je tak povinna přijmout i její hodnotový žebříček a normy chování. Je tak povinna přijmout, že dospělé dítě má právo na osamostatnění, vlastní rodinný život bez inherence třetích osob. Shodně jako skutečnost, že není oprávněna, byť i vedena dle svého přesvědčení, zájmem [REDAKCE] zasahovat do její výchovy. I v případě obavy o zdraví a vývoj [REDAKCE] je povinna postupovat cestou zákona a nikoliv svépomocí.
65. Po provedeném dokazování neměl soud žádných pochybností o tom, že se obžalovaná jednání uvedeného ve výroku rozsudku dopustila, tj. v době přesně nezjištěné, avšak od počátku roku 2016, ve snaze udržet si kontrolu nad životem své dcery a vnučky, soustavně pronásledovala [REDAKCE] způsoby, které vybočují z běžných norem chování, ustavičně se dožadovala osobního styku s [REDAKCE] a to i přes sdělení [REDAKCE] že si nepřeje, aby je kontaktovala. Dále se dopustila výhrůzek vůči své dceři [REDAKCE] tj. že zařídí aby jí vyhodili ze školy, zařídí, aby jí byla odebrána [REDAKCE] z péče a skutečně u Městského úřadu v Berouně dne 10. 5. 2017 uvedla, že [REDAKCE] svou [REDAKCE] dceru [REDAKCE] týrá, neúměrně trestá, špatně ji stravuje, což se neprokázalo. Dále před OS v Berouně se domáhala svěření [REDAKCE] do své péče, vyhrožovala své dceři, že jí udělá ze života peklo, najme si Ukrajince, aby jí zabili. Vše vyvrcholilo 13. 7. 2017 v [REDAKCE] když obžalovaná přišla ke vstupu na dětské hřiště, kde se v tu dobu nacházela [REDAKCE], a obžalovaná křičela na [REDAKCE] že jí [REDAKCE] dceru vezme, zabije jí a následně spáchá sebevraždu. Soud ve shodě s obžalobou kvalifikoval jednání obžalované jako jednočinný souběh přečinu nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1 tr. zákoníku a přečinu nebezpečného pronásledování podle § 354 odst. 1, písm. b), c), d) tr. zákoníku a uznal obžalovanou vinnou těmito trestnými činy.
66. Při úvaze o druhu a výši trestu vážil soud povahu a závažnost trestného činu, jehož se obžalovaná dopustila, když povaha a závažnost trestného činu jsou určovány podle § 39 odst. 2 tr. zákoníku zvláště významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou zavinění, pohnutkou a záměrem a cílem. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry přihlédl soud i k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem.
67. Soud přihlédl k tomu, že obžalovaná nebyla v minulosti soudně trestána. Ve vztahu k projednávanému trestnému činu však soud neshledal žádnou polehčující okolnost, neboť tvrzení, že vše dělala z lásky k vnučce a dceři, bylo zcela vyvráceno provedenými důkazy. Jednání obžalované bylo motivováno, jak vyplynulo i ze znaleckých zkoumání, prosazováním vlastních požadavků, a to všemi prostředky. Obžalovaná neprojevila ani náznak pokory či ochoty porozumět postoji poškozené, tj. že její „péče“ může být vnímána jako obtěžující. Obdobně jako nevzala zpět slova z emailu ze dne 14.10.2017.

68. Obžalovaná byla v případě obou přečinů, jimiž byla uznána vinnou, ohrožena trestní sazbou v trvání odnětí svobody až jeden rok nebo zákazem činnosti. Soud obžalované uložil shodný trest jako dřívějším rozsudkem ze dne 21.12.2018, když je vázán zákazem reformationis in peius, když proti původnímu rozsudku podala odvolání toliko obžalovaná, tj. ustanovením § 264 odst. 2 tr.zákoníku. Tedy uložil obžalované trest odnětí svobody v trvání 4 /čtyř/měsíců a výkon trestu odložil na zkušební domu v trvání 1 /jednoho/ roku.
69. S nárokem na náhradu škody se k trestnímu řízení připojila [REDAKCE] a to částkou [REDAKCE]- Kč, kdy tuto nemajetkovou újmu zdůvodnila tím, že musela čelit jednání matky v okamžiku, kdy dělala závěrečné zkoušky na lékařské fakultě a díky tomu se dostávala do velkého stresu, který negativně ovlivňoval její psychiku, což způsobilo, že zkoušku neudělala a byla tak nucena ji opakovat, když až do zásahů matky neměla se zkouškami problém. Rovněž tak byla nucena s ohledem na svůj věk vynaložit další prostředky na úhradu svého studia na lékařské fakultě. Byla nucena ve složitém životním období podstupovat šetření ze strany státních orgánů, kontroly a pozorování její péče o dceru. Ze znaleckého posudku vyplynulo, že jednání obžalované u poškozené způsobilo psychickou újmu projevující se masivními pocity úzkosti, nejistoty a ohrožení, nedostatečnou sebedůvěrou a nedostatečným sebevědomím, přičemž jednání obžalované u poškozené potencovalo již dříve jí obžalovanou způsobená traumata. Soud má za to, že pokud jde o období, o kterém se hovoří, skutečně nátlak ze strany její matky byl natolik silný, že skutečně se mohl negativně projevat v souvislosti se studiem na vysoké škole, navíc se musela starat i o své dítě a plnit si tedy i rodinné povinnost a zajistit sebe, své dítě a své studium finančně. Soud je toho názoru, že adekvátní částkou za tuto nemajetkovou újmu je částka [REDAKCE]- Kč. Proto soud podle § 228 odst. 1 tr. řádu uložil obžalované tuto nemajetkovou újmu v této výši poškozené [REDAKCE] nahradit. Se zbytkem nároku na náhradu nemajetkové újmy pak byla podle § 229 odst. 1 tr. řádu odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení opisu jeho písemného vyhotovení.

Odvolání se podává u Okresního soudu v Berouně a rozhoduje o něm Krajský soud v Praze. Odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které jeho vydání předcházelo.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody a zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci.

Osoba oprávněná napadnout rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku jej může napadnout také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Právo odvolání nemají již ty oprávněné osoby, které se ho výslovným prohlášením vzdaly.

Beroun 16. září 2019

JUDr. Jaroslav Zálejský v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Eisenhammerová.